

תת"ע 5394/08/18 - אבישי רוטנשטיין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5394-08-18

בפני כבוד השופטת עידית פלד

מבקש: אבישי רוטנשטיין

נגד

משיבה: מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 24.10.2018.

כנגד המבקש הוגש ביום 14.8.18 כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה במהירות מופרזת, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה.

ישיבת הקראה נקבעה ליום 24.10.18, אך המבקש לא התייצב לדיון, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי בסך של 750 ש"ח.

בבקשה מיום 11.12.18 טען הנאשם, כי הוא הגיש בקשה להישפט אך לא קיבל הזמנה לדיון, וכי חשוב לו להישמע בפני בית המשפט.

בדיון שהתקיים בפני ביום 20.2.19 טען המבקש, כי ביקש להישפט ולא קיבל הזמנה לבית המשפט; וכי הוא מתגורר ביישוב קטן בו הדואר מגיע אליו הביתה, אך הוא לא קיבל דבר; וכן הוסיף וטען כי הדו"ח שקרי.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי הזמנה לדיון נשלחה לנאשם לכתובתו הרשומה והעדכנית, ודבר הדואר לא נדרש, כפי שעולה מאישור המסירה ת/1, ואין עילה לביטול פסק הדין.

דיון

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם עמוד 1

נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון. "הפסיקה הנוהגת מלמדת, כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין משום "סיבה מוצדקת" על המבקש לעבור משוכה גבוהה מאוד" רע"פ 1911/18 עמיד גיש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.05.2018). כך למשל, ברע"פ 10319/07 פדידה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.12.2007), נשלחה הזמנה לדיון לתיבת הדואר של המבקש, במושב בו הוא מתגורר. טענתו של המבקש, כי תיבות הדואר במושב פרוצות "וכי דברי דואר אינם מגיעים ליעדם באופן תדיר", נדחתה, משלא צירף המבקש "כל חומר העשוי לאשש את טענתו". בע"פ 6859/07 אלפונסו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.9.2007), טען המערער כי לא קיבל את הזימון למשפט ולא ידע על אודות פסק הדין שניתן נגדו, "בשל שיבושים בחלוקת הדואר במקום מגוריו". הטענה נדחתה, לאחר שהוכח כי הזימון לדיון ופסק הדין נשלחו אל כתובתו של המערער בדואר רשום, "דבר המאפשר לראות בכך המצאה כדין".

בעניינינו, הזמנה לדיון נשלחה למבקש בדואר רשום לכתובתו הרשומה והעדכנית (כפי שאישר המבקש בדיון בפני), וחזרה בציון "לא נדרש", כפי שעולה ממוצג ת/1 ומרישום דוורית הישוב-פנינה דוד באישור המסירה.

כאשר ההזמנה לדיון נשלחה בדואר רשום לכתובת המדווחת במשרד הפנים וחזרה בציון "לא נדרש" חלה חזקת המסירה (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018), פסקה 42; רע"פ 805/09 שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.02.2009)). בעניינינו, המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדיון מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א. לתקנות סדר הדין הפלילי. לא רק שהמבקש לא הוכיח כי ההזמנה לדיון לא הגיעה אליו ועל כן לא סתר את "חזקת המסירה", אלא שמרישומי רשות הדואר מסתבר כי לא דרש את ההזמנה לדיון, ולפיכך אי קבלת ההזמנה לדיון נעוצה במחדלו.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג).

כאמור ברעפ 8427/17 מ"י נ' סאלם, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין.

על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

בענייננו, אין בבקשה כל נימוק המצביע כי עלול להיגרם למבקש עיוות דין, ולא פורטו נימוקים כלשהם המצביעים על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, ובדיון בפני טען המבקש טענה כללית וסתמית כי "כל מה שכתוב בדוח שקרי."

בנסיבות אלה, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו אדר א' תשע"ט, 20 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.